

6. С Ц Е Н А.

Предишните и голѣмыйа Маршалъ,
Голѣмый Марш. Що заповѣдва ваше Величество;

Напол. Войската ми готова ли е;

Марш. Тя отиде напристаницето, както
ваше Величество заповѣда, да направите прегледъ . . . трѣнцетите се чуватъ отъ тука.

Напол. (тупка го съ ржка.) Господине Маршале! опростихте ли се съ вашата жена;

Марш. Защо; Азъ се надѣвамъ че ваше Величество неще ме отдѣли отъ себе си.

Напол. Не, — но съ мене ще ви заведа.

Марш. Мога ли знаи;

Напол. Сега ще чуете. (Солдатыте съ музиката идатъ, Наполеонъ маха съ ржка и музиката млъкна.)

„Солдаты! вы сичко оставихте и трѣнахте подирь Императоратъ си въ злополучіето. Сящо тѣй и вашинатъ Императоръ васъ любн. — Солдаты, азъ сякога на васъ се надѣвамъ: — сега отиваме на подирията наша война. Има единъ месецъ дни отъ когато са грѣшамъ и права единъ Кораблъ „Инконстантъ“ (непостоянный) и юще три други. тѣи са вооружены и преправены за бон, и съ тѣхъ е взята храна за осмь дни. Четыри тѣхъ ми стотинъ